

⑧
Cystersiu ellogile 1222

TG-OM-150-7

⑥

⑦

matyce urządzeń turystycznych. Obydwa te kierunki stale nawiązywać będą do niezmiennego wymiennika - do skali człowieka, która jako relacja w stosunku do otoczenia będzie współdziałała z występującymi wartościami skalarnymi środowiska urbanistycznego lub krajobrazowego. Obserwowane często dążenie do kontrastowania skal, znajduje w poszukiwaniach właściwe rozwiązanie w zgodnej, jak wspomniano, współzależności pomiędzy elementami i otoczeniem. Tradycyjna i współczesna architektura polska w zasadzie unikała stosowania kompozycji monumentalnych i patosu, skłaniając się do rozwiązań, które cechowała właściwa skala, szlachetność form i umiar w ekspresji. Znajduje to pełne zastosowanie w kompozycji indywidualnych form architektonicznych i zespołów urządzeń turystycznych.

Nie można w ~~większym~~ rozważaniach o współczesnej architekturze pominąć zagadnienia typizacji, powtarzalności i ich zakresu oraz bezpośredniego wpływu na kompozycję krajobrazu turystycznego. Specyfika urządzeń turystycznych; stała odmienność programowa oraz warunki lokalizacyjne, są dostatecznymi przyczynami przekreślającymi w zasadzie możliwości stosowania na większą skalę typizacji względnie powtarzalności większych i średnich obiektów turystycznych. W problematyce typizacyjnej urządzeń turystycznych, należy zdać sobie sprawę z tego, że w dziedzinie tej stawiamy zaledwie pierwsze kroki i że ewentualna nieelastyczność w projektowaniu może stać się przyczyną wstrzymania postępu w tej dziedzinie architektury. Kształtowanie zespołów stypizowanymi formami oraz operowanie powtarzalnymi, niewielkimi pawilonami czy obiektami, stanowić będzie niewątpliwie pewien krok w tej dziedzinie. Trafne operowanie tymi typowymi lub powtarzalnymi formami albo samodzielny obiektami, charakteryzującymi się prostotą, nieagresywnością wyrazu i umiarem, przy stale zmiennych walorach lokalizacyjnych i